

Aquesta combinació és sens dubte una de les vies més repetides a Malanyeu. Les raons? Mantinguda de dalt a baix en un grau força agradable, rocam de primera i sobretot un equipament més que generós... Motius suficients per apropar-nos a gaudir d'aquest calcari tant especial, torrant-nos al sol mentre deixem l'aventura a peu de via.

• Via: Combinació Stoc de Coc sortint per Monges Mascles

Zona: Malanyeu
Dificultat: V+ (D+)
Dificultat obligada: V
Llargària: 130 metres
Grau d'exposició: Baix

Grau de compromís: Baix

• Equipament: Equipada amb molts parabolts

• Material: 18 cintes exprés si volem xapar totes les expansions de la segona tirada

Orientació: SudValoració: ****

Aproximació:

Un cop arribem a Malanyeu aparquem el vehicle al costat d'un camp de futbol. Seguim a peu per una carretera que es dirigeix cap a l'església i continuem fins que arribem a un mas. Just abans surt un corriol que s'endinsa al bosc; el seguim. Creuem una riera i un filat elèctric. Seguim fins al peu de la paret. La via es situa a la perpendicular de la part dreta d'una característica 'V' que forma un bosquet penjat que a la part superior de la paret. Lletres 'SC' tènuement pintades al peu de via.

L1(IV+)

El peu de via el localitzarem prenent com a referència el bosc penjat característic en forma de 'V' que hi ha a la part superior de la paret. La via comença a la perpendicular de la part dreta d'aquest bosquet i hi trobarem les inicials 'SC' escrites tènuement just al peu de via. La primera tirada és la més curta i més suau de les tres que conformen aquesta combinació i ja ens mostra d'entrada de què va el tema: continuïtat sobre molt bona roca i mínima exposició, gràcies a l'abundant equipament. 30 metres.

L2(V+)

La segona tirada és l'estrella de la via, més de 50 metres de continuïtat per una placa vertical amb molta presa. La dificultat d'aquest llarg rau en no quedar-nos fosos abans d'arribar a la reunió, per tant caldrà escalar de forma intel·ligent: buscar bones preses pels peus i no abusar dels braços és una bona estratègia. La tirada potser té un parell de punts on la dificultat és una mica més alta, però en general, el grau ve més donat per la continuïtat que demana que no pas per la dificultat tècnica. Atenció a la reunió, que queda sota l'única ombra de la paret! 55 metres.

L3(V+)

Després de fer el pertinent canvi de reunió, anant a l'esquerra del bosquet fins trobar un esperó característic, a la dreta del qual evoluciona el darrer llarg, gaudirem d'una tirada molt semblant a l'anterior, però una mica més curta i que demana moviments un xic més

tècnics. Aquí sí que trobem un tram clau a la meitat del llarg, lleugerament més difícil que la resta, res però que no es superi amb una bona col·locació. Igual que la tirada anterior, el grau en conjunt ve donat més per la continuïtat que no pas per la dificultat. 45 metres.

Descens:

Tres ràpels per la mateixa via 40+40+25.

El que més m'ha agradat:

- Via mantinguda en el seu grau del primer al darrer metre.
- Segona tirada llarguíssima, que demana escalar amb cap si no volem quedar-nos sense piles.
- Per gaudir del millor calcari 'malanyeuenc'.

El que no m'ha agradat tant:

- Sobre-equipada; no seria igual de segura la via amb, per ejemple, un metre i mig més de separació entre assegurances?
- S'ha d'anar al tanto amb la segona reunió, donat que queda a l'ombra i encara que ens estiguem torrant al sol podem quedar glaçats recuperant al company.